

Arrest

nr. 142 017 van 26 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DRIESEN en van attaché, E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, geboren te Lezhë (Albanië) en bent u in het bezit van het Albanese staatsburgerschap.

Toen u ongeveer 6 jaar oud was, ging uw vader er vandoor. Sindsdien heeft u geen enkel contact meer met uw vader gehad.

U ging met uw moeder en jongere broer inwonen bij de ouders van uw moeder.

Een dag voor uw vertrek uit Albanië kwam u te weten van uw grootvader, Z.P. (vader van uw moeder), dat de familie P. sinds jaren in een bloedwraak verkeert.

Uw ooms A.P. en Al.P. verlieten omwille van die bloedwraak jaren geleden Albanië.

Uw grootvader zegde u geen bescherming te kunnen bieden en zegde u dat het beter was te vertrekken, wat u deed.

Aangezien u nergens onderdak kon verkrijgen en geen werk in Albanië had, verliet u de volgende dag Albanië en reisde naar Italië waar u ongeveer een maand op straat verbleef.

U reisde verder naar België, waar u ongeveer op 14 oktober 2014 aankwam en een asielaanvraag indiende.

Bij een terugkeer naar Albanië vreest u geen dak boven het hoofd te zullen hebben. Tevens zult u geen werk hebben in Albanië.

U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, uitgereikt op 1 februari 2013 (10 jaar geldig).

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Albanië verlaten te hebben omdat u vernam van uw grootvader langs moederskant, Z.P., dat de familie P. reeds jaren in bloedwraak verkeert met een andere familie.

Z.P. adviseerde u voor uw eigen veiligheid uit zijn woning te vertrekken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u niet de minste informatie kon verschaffen over de bloedwraakzaak waarin de familie P. zou verkeren.

Zo kent u de naam van de tegenpartij niet, noch wanneer de vendetta ontstaan zou zijn.

Voorts dient opgemerkt te worden dat zoals u het zelf stelde, u in feite niet tot de familie/clan P. behoort, maar tot de familie K..

Volgens de regels van de klassieke bloedwraak zou u dan ook niet gevisieerd worden door de tegenpartij van de familie P., daar het de mannen in de mannelijke afstammingslijn zijn die normalerwijze in een bloedwraakzaak gevisieerd, in casu mannen met de familienaam P..

Er dient verder vastgesteld te worden dat u nooit enig probleem heeft gekend omwille van de bloedwraakzaak waarin de P.'s zouden verkeren (CGVS, p. 6-9).

Nu wat er ook van zij, u verklaarde uitdrukkelijk dat u in feite elders – dan de woning van uw grootvader Z.P. - in Albanië geen problemen zou ondervinden omwille van de beweerde vendetta. U bent uit Albanië vertrokken omdat u geen vast werk had en behalve bij uw grootvader Z.P. geen plaats had om heen te gaan.

Bij een terugkeer naar Albanië verklaarde u te vrezen er geen werk en onderdak te zullen hebben (CGVS, p. 6-9).

Gelet op bovenstaande kan besloten worden dat uw vertrek uit Albanië in feite is ingegeven door uw socioeconomische situatie aldaar.

Dergelijk motief houdt echter geenszins verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen zoals vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient voorts echter opgemerkt dat u geen enkele inspanning heeft geleverd een leven elders in Albanië te starten. U bent immers de dag nadat u op de hoogte kwam van de vendetta uit Albanië vertrokken.

U heeft aldus niet geprobeerd elders onderdak of werk te vinden, wat redelijkerwijze toch mag worden verwacht daar u stelde elders in Albanië geen risico te lopen op wraak, geen vrees te kennen.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u in Albanië scholing volgde en dat u in staat bent te werken. Zo werkte u in de bouw waar u kon/het u werd aangeboden, wat tevens op uw mobiliteit en vrije bewegingsruimte wijst.

Daaraan moet toegevoegd worden dat de politieke situatie in Albanië stabiel is en het algemeen sociaaleconomische leven er als normaal kan worden beschouwd.

De actuele werkloosheidsgraad in Albanië ligt op ongeveer 13,5 %, wat geenszins sterk afwijkend is van de Europese gemiddelden en lager ligt dan in de directe buurlanden. Albanië kent daarnaast een hoge tewerkstelling in de informele sector. Tevens kent Albanië een sociaal zekerheidssysteem dat voorziet in werkloosheidsuitkeringen (CGVS, p. 4-9).

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen is het Commissariaat-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief in overeenstemming met artikel 48/5 lid 3 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980 op u kan worden toegepast.

De informatie waar het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing op beroept, in is bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Uw paspoort bevat louter persoonsgegevens die hier geenszins ter discussie staan en is dan aan geenszins van die aard een ander licht te kunnen werpen op boven gemaakte conclusie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 december 2014 (zie p. 2) de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 § 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat in het licht van de bepalingen van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, de bestreden beslissing (zie p. 2) *“totaal onjuist en niet afdoende gemotiveerd”* is. Volgens hem overtuigen de argumenten van de commissaris-generaal dat hij geen gegronde vrees voor vervolging heeft in Albanië, totaal niet.

Op de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker zelf geen verdere informatie kon verschaffen over de bloedwraakzaak waarin de familie P. verkeert, antwoordt verzoeker dat hij volledig op gezag handelde van zijn grootvader, die hem nooit informatie had verschaft over de details van bloedwraakkwestie; zijn stilzwijgen kaderde volgens verzoeker in de bescherming die deze laatste aan zijn dochter en haar zonen wou bieden.

Verzoeker legt uit dat hij in allerijl vertrokken is uit zijn land en het verhoor op het commissariaat-generaal zeer snel volgde op de asielaanvraag, zodat hij toen nog niet over documenten kon beschikken.

Hij stelt dat hij na het verhoor op 3 november 2014 op het Commissariaat-generaal, contact opnam met zijn oom A.P. die in Dublin verblijft en dat die hem meer informatie -als stukken 2 en 3 aan het verzoekschrift gevoegd- doorstuurde vanuit Ierland.

Voormelde stukken betreffen volgens verzoeker een kopie van de aangetekende brief van *“Department of Justice, Equality and Law Reform”*, waaruit blijkt dat de weigeringsbeslissing inzake de asielaanvraagbeslissing van zijn oom A.P. in Ierland werd vernietigd en dat van hem de vluchtelingenstatus werd erkend.

Het tweede document betreft een kopie van een certificaat van 7 juli 2003 (met vertaling), afgeleverd door *“The Peace Missionaries Union of Albania”*, op basis waarvan van voormelde A.P. de vluchtelingenstatus werd erkend.

Verzoeker besluit dat uit deze stukken blijkt dat er wél degelijk redenen zijn om aan te nemen dat ook hij gewikkeld is een zaak van bloedwraak.

Verzoeker wijst erop dat het adres van voormelde A.P. volledig overeenkomt met het adres dat hij opgaf tijdens zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingzaken (DVZ vragenlijst, vraag 5); het gaat om het adres van zijn grootvader, de vader van A.P., waar verzoeker samen met zijn moeder en broer woonde sedert 1990, op het ogenblik dat zijn vader het gezin verliet.

Daarenboven bevestigt dit stuk volgens verzoeker dat de drie families van de P.-clan (A.P., Al.P. en de moeder van verzoeker als enige drie kinderen van Z.P.) in bloedwraak zijn met de familie van X.Z.M., nadat L.P., de broer van verzoekers grootvader, deze laatste had vermoord naar aanleiding van een eigendomsdispuut in 1945.

Uit het stuk blijkt aldus verzoeker ook dat de familie M. zich pas in de jaren 1990, na de val van het communistische regime in Albanië, trachtte te wreken tegenover de familie P.

Dit strookt volgens verzoeker ook met het feit dat zijn moeder die op dat ogenblik door haar man verlaten was, besloot zich onder de bescherming van haar vader te stellen door bij hem te gaan inwonen.

Verzoeker laat gelden dat zijn vader in gevaar was als echtgenoot van zijn moeder, daar volgens de klassieke regels van de Kanun, op vrouwen geen wraak mag genomen worden; bovendien was zijn familie enkel veilig onder de gastvrijheid en bescherming van de grootvader, die over een bestand *“besa”* had onderhandeld met de andere familie, zodat ze zich vanaf die periode dan ook bij de grootvader vestigden.

Verzoeker wijst erop dat het stuk dat dateert van 2003, werd ondertekend door de voorzitter van het instituut, de genaamde Emin Spahija.

Verzoeker laat gelden, onder verwijzing naar stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift, dat hij geen bevestiging kan krijgen van deze Emin Spahija dat het conflict zich ook tegen hem heeft gekeerd, gezien deze zelf werd vermoord in 2004 in het kader van een vendetta.

Hij wijst erop dat zijn advocaat zich daarom per e-mail richtte tot "*Albanian Foundation for Conflict Resolution and Reconciliation of Disputes (AFCR)*", ten einde een bevestiging te bekomen; hij verwijst naar stuk 5 gevoegd bij het verzoekschrift.

Op het argument in de beslissing dat verzoeker zelf niet tot de P.-clan behoort gelet op zijn familienaam K., waardoor hij niet gevisieerd zou worden door de tegenpartij, wijst verzoeker erop dat volgens de klassieke regels van de Kanun, vrouwelijke familieleden weliswaar niet mogen worden gevisieerd om zich op te wreken, doch dat hij als kleinzoon, verwant is met de dader via zijn grootvader en niet via zijn grootmoeder, dus via de (groot)vaderlijke "*tree of blood*"; dat hij niet de naam van zijn grootvader draagt, is niet relevant, gezien het de bloedverwantschap is die telt; hij verwijst hiervoor naar informatie van "*Immigration and Refugee Board of Canada*" van mei 2008.

Hij haalt tevens aan uit "*A Tradition of Honor, Hospitality and Blood Feuds: Exploring the Kanun Customary Law in Contemporary Albania*" van juni 2014 waarin gesteld wordt dat de klassieke regels van de Kanun intussen veranderd zijn, in die zin dat ook vrouwen en soms zelfs kinderen worden gevisieerd en dat ook de mannelijke partner die een andere naam draagt, van de verwante vrouw verplicht kan worden zich te wreken in een bloedwraak namens zijn vrouw.

In dezelfde bijdrage staat volgens verzoeker duidelijk te lezen dat het om bloedverwantschap draait op grond van gemeenschappelijke voorouders, die bovendien oneindig verder wordt doorgegeven.

Verzoeker besluit dat het criterium dat de commissaris-generaal hanteert, aldus niet relevant is en een foutieve motivering uitmaakt; volgens hem is er geen enkele reden om aan te nemen dat hij niet zou worden gevisieerd gewoon omdat hij niet de naam P. draagt, gezien hij wel degelijk tot de naaste familie behoort -de broer van zijn grootvader vermoordde iemand van de familie M.-.

Op de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker voorheen nooit enig probleem heeft gekend in zijn land omwille van de bloedwraakzaak, merkt verzoeker op dat zijn grootvader hem vertelde dat er een bestand "*besa*" bestond dat recent werd opgeheven.

Hij voert aan dat dergelijke mogelijke "opschorting" inderdaad een kenmerkend fenomeen van de Kanun regels is. De Kanun stelt immers niet zonder meer bloedwraak voorop, maar voorziet ook in een reeks mogelijke verzoeningsmaatregelen vooraleer kan worden overgegaan tot een effectieve bloedwraak; bovendien zo stelt hij verbleef verzoekers gezin steeds onder de bescherming van zijn grootvader in diens huis.

Waar de commissaris-generaal stelt dat het vertrek van verzoeker uit Albanië ingegeven is door de socio-economische situatie waarin verzoeker verkeerde, antwoordt hij dat zijn socio-economische problemen voortvloeien uit de isolatie die hem wordt opgelegd door zijn grootvader die hem waarschuwde voor het levensgevaar.

Hij benadrukt dat zijn vertrek uit Albanië ingegeven is door de dreiging van bloedwraak én niet door economische problemen; hij erkent dat hij voorheen probleemloos kon leven, gelet op de bescherming van zijn grootvader.

Op de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker over een intern vluchtalternatief beschikt gezien verzoeker heeft verklaard dat hij elders in Albanië geen problemen zou ondervinden van de vendetta en dat hij enkel zou zijn gevlucht om economische redenen, voert verzoeker vooreerst aan dat zijn verhoor op het Commissariaat-generaal nog geen uur duurde en dat hij aldaar ook niet werd bijgestaan door een advocaat.

Verder betwist hij dat hij verklaard heeft dat hij elders in Albanië geen problemen zou ondervinden ten gevolge van de bloedwraak en stelt dat zijn grootvader hem uitdrukkelijk heeft gewaarschuwd dat hij nergens in Albanië veilig was.

Verzoeker laat gelden dat indien hij zou moeten terugkeren, waar ook in Albanië, hij er als een kluzenaar zal moeten leven en ook niet kan gaan werken uit vrees voor een aanslag op zijn leven.

Verzoeker merkt ook op dat de commissaris-generaal op geen enkele wijze de mogelijkheid of redelijkheid van een intern vluchtalternatief motiveert.

Dat hij niet probeerde elders te gaan wonen in Albanië, hoeft volgens hem echter niet te verbazen; Albanië is een relatief klein land en de Albanese autoriteiten zijn niet in staat om hun eigen burgers die

verwikkeld zijn in een vendetta te beschermen; de Albanese politie zou er volgens verzoeker voor terugdeinzen om tussen te komen in een vendetta, uit vrees zelf ook geïsoleerd te worden in het kader van de moderne toepassing van de Kanun.

Ook verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad van 19 september 2013 dat stelt dat de Albanese politie *in casu* enkel zal en kan optreden nadat er strafbare feiten worden gepleegd, lees nadat verzoeker het slachtoffer is geworden van de familie K..

Volgens verzoeker kunnen bemiddelingsinstanties zoals de vroegere "*Peace Missionaries Union of Albania*" ook geen effectieve bescherming bieden; de voorzitter van deze organisatie werd zelf vermoord een jaar na het afleveren van het certificaat voor de oom van verzoeker.

Er kan volgens verzoeker bovendien niet van verwacht worden dat hij vanaf nu als een kluizenaar moet gaan leven uit vrees voor een aanslag op zijn leven.

In dit opzicht verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad van 19 januari 20014 waaruit volgens hem blijkt dat niet altijd kan geëist worden dat een Albanees verwikkeld in een vendetta, zich eerst tot de autoriteiten wendt om bescherming.

Tot slot wijst verzoeker erop dat vendetta's een actueel en ernstig probleem zijn in Albanië en dat hij afkomstig is uit het Noorden van Albanië, waar de traditie van Kanun diep geworteld is.

Verzoeker wijst er ook op dat Albanië onlangs niet zomaar van de lijst van veilige landen werd geschrapt door de Raad van State op 23 oktober 2014, maar wél omdat bloedwraak zeer vaak een reden is voor de erkenning als vluchteling.

Hij besluit dat hij ernstige redenen heeft om aan te nemen dat de Albanese autoriteiten hem niet kunnen beschermen en dat hij nergens in Albanië veilig is.

Verzoeker vraagt aan de Raad om de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, dan wel hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde vraagt verzoeker het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal ten einde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.

2.1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker: "*kopie ID-kaart van oom A.P.*" (stuk 2), "*documenten in verband met de asielaanvraag van oom*" (stuk 3), "*documenten betreffende overlijden van E.S.*" (stuk 4) en "*e-mail aan de Albanian Foundation for Conflict Resolution and Reconciliation of Disputes*" (stuk 5).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Waar de bestreden beslissing aanvoert dat verzoeker zelf niet tot de P.-clan behoort gelet op zijn familienaam K. waardoor hij niet geïsoleerd zou worden door de tegenpartij, wordt er in het verzoekschrift op gewezen dat volgens de klassieke regels van de Kanun, vrouwelijke familieleden weliswaar niet mogen worden geïsoleerd om zich op te wreken, doch dat verzoeker als kleinzoon, verwant is met de dader via zijn grootvader en niet via zijn grootmoeder, -dus via de (groot-)vaderlijke "*tree of blood*"; dat hij niet de naam van zijn grootvader draagt, is volgens hem niet relevant, gezien het de bloedverwantschap is die telt.

Verzoeker verwijst hiervoor naar informatie van "*Immigration and Refugee Board of Canada*" van mei 2008.

Hij haalt tevens aan uit "*A Tradition of Honor, Hospitality and Blood Feuds: Exploring the Kanun Customary Law in Contemporary Albania*" van juni 2014 waarin gesteld wordt dat de klassieke regels van de Kanun intussen veranderd zijn, in die zin dat ook vrouwen en soms zelfs kinderen worden geïsoleerd en dat ook de mannelijke partner van de verwante vrouw verplicht kan worden zich te wreken in een bloedwraak namens zijn vrouw. In dezelfde bijdrage staat volgens verzoeker duidelijk te lezen dat het om bloedverwantschap draait op grond van gemeenschappelijke voorouders, die bovendien oneindig verder wordt doorgegeven.

Op de vraag waarom verzoeker door de vendetta geïsoleerd zou worden, gezien hij "*in feite tot een andere familie*" behoort, antwoordde hij bij zijn verhoor op 3 november 2014 op het Commissariaat-generaal "*Omdat ik daar woon en de neef ben van de familie. het is zo dat bij ons er een regel is, als de neef bij de oom verblijft van moederskant moet hij zich kunnen verdedigen met een wapen, maar omgekeerd niet*" (zie het verhoorverslag, p. 8).

Met betrekking tot het al dan niet behoren tot de clan P. stelde de commissaris-generaal in zijn beslissing: *“Voorts dient opgemerkt te worden dat zoals u het zelf stelde, u in feite niet tot de familie/clan P. behoort, maar tot de familie K.. Volgens de regels van de klassieke bloedwraak zou u dan ook niet geïmagineerd worden door de tegenpartij van de familie P., daar het de mannen in de mannelijke afstammingslijn zijn die normalerwijze in een bloedwraakzaak geïmagineerd, in casu mannen met de familienaam P.”.*

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal, ten tijde van het beroep tegen de beslissing van 14 november 2014, echter geen informatie aangaande de bloedwraak in Albanië toevoegde aan het administratief dossier.

Het administratief dossier bevatte toen enkel *“Subject Related Briefing: Albanië: Algemene achtergrondinformatie”* van 5 september 2011 en *“Info werkloosheid Europese landen”* afkomstig van www.tradingeconomics.com.

Bij zijn nota van 8 januari 2015 voegde de commissaris-generaal informatie toe aangaande de bloedwraak in Albanië, namelijk *“COI Focus: Albanië: Bloedwraak”* van 17 augustus 2014 en *“COI Focus: Albanië: Overheidsmaatregelen in de strijd tegen bloedwraak”* van 18 oktober 2013.

In voormelde nota stelt de commissaris-generaal dat verzoeker via zijn moeder als kleinzoon verwant is aan Z.P. en niet via zijn vader, dat verzoeker niet behoort tot de familie P., maar tot de familie K. en dat uit voornoemde informatie blijkt *“dat het de mannen in de mannelijke afstammingslijn zijn die normalerwijze in een bloedwraakzaak worden geïmagineerd, in casu bijgevolg mannen met de familienaam P.”.*

De Raad stelt echter vast dat voornoemde informatie slechts het volgende vermeldt aangaande de familieleden die doelwit kunnen worden van de bloedwraak: *“Zo stelt de kanun dat alleen volwassen mannen van de rivaliserende familie of clan doelwit kunnen worden van bloedwraak, in de eerste plaats degene die schuldig is aan de schennis van de eer en, indien hij onvindbaar is, zijn mannelijke bloedverwanten.*

Volgens sommige auteurs zijn het enkel leden van wat omschreven kan worden als de naaste familie (fisi i vogël, eenheid gebaseerd op patrilineariteit, meestal 4 à 5 huishoudens), die geïmagineerd mogen worden.

Het is doorgaans de zogenaamde kernfamilie (familja of shtëpia, bestaande uit de ouders en hun kinderen, de ouders van de vader, en echtgenote en kinderen van de zonen) die de last van de wraak dragen”.

De stelling *“Volgens sommige auteurs zijn het enkel leden van wat omschreven kan worden als de naaste familie(fisi i vogël, eenheid gebaseerd op patrilineariteit, meestal 4 à 5 huishoudens), die geïmagineerd mogen worden”* heeft door de bewoording kennelijk geen algemene draagwijdte of algemeen aanvaard waarheidsgehalte en lijkt bovendien gebaseerd op één bron van 2008 (*“Mustafa M. and Young A., 2008, url, p. 91”*).

De stelling *“Het is doorgaans de zogenaamde kernfamilie (familja of shtëpia, bestaande uit de ouders en hun kinderen, de ouders van de vader, en echtgenote en kinderen van de zonen) die de last van de wraak dragen”* sluit verzoeker -als zoon van de dochter van L.P. en dus mannelijke afstamming en bloedverwant van L.P.- evenmin met zekerheid uit van de bloedwraak en blijkt gebaseerd te zijn op dezelfde bron van 2008 (*“Mustafa M. and Young A., 2008, url, p. 91”*).

2.2.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van de aangetekende brief van *“Department of Justice, Equality and Law Reform”* die vermeldt dat van verzoekers oom A.P. in Ierland, de vluchtelingenstatus werd erkend en een kopie van een certificaat van 7 juli 2003, afgeleverd door *“The Peace Missionaries Union of Albania”* dat vermeldt dat de P.-clan in bloedwraak zijn met de familie van X.Z.M..

De commissaris-generaal stelt in zijn nota dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt, dat de brief van het *“Department of Justice, Equality and Law Reform”* niet aangeeft op welke grond zijn oom zou zijn erkend als vluchteling, noch het verband met verzoeker, en dat het door *“The Peace Missionaries Union of Albania”* uitgereikte certificaat enkel een kopie betreft en dat uit de informatie toegevoegd aan de verweernota blijkt dat de meeste verzoeningsorganisaties in Albanië valse attesten uitreiken tegen betaling.

De Raad is van oordeel dat de brief *“Department of Justice, Equality and Law Reform”* en het door *“The Peace Missionaries Union of Albania”* uitgereikte certificaat er minstens *prima facie* op wijzen dat

verzoekers oom A.P. in Ierland de vluchtelingenstatus toegekend kreeg en dat de P.-clan in bloedwraak is met de familie van X.Z.M..

Verzoeker brengt aldus een begin van bewijs aan dat diens oom A.P. omwille van een bloedwraak in zijn herkomstland, de vluchtelingenstatus toegekend kreeg in Ierland, waaruit bijgevolg eveneens kan blijken dat geoordeeld werd dat A.P. voor deze problemen niet op de bescherming van de Albanese autoriteiten kon rekenen en dat er evenmin een intern vestigingsalternatief voorhanden was voor de geviseerde familieleden.

Het blijkt dat de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers oom A.P., diens vluchtelingenstatus of het specifieke certificaat van "*The Peace Missionaries Union of Albania*" geen concreet onderzoek heeft gedaan en de Raad ontbeert de nodige onderzoeksbevoegdheid om hier uitsluitel over te bieden.

2.2.3. De commissaris-generaal wijst in zijn nota nog op verzoekers beperkte kennis aangaande de bloedwraak waarin zijn familie betrokken zou zijn, alsook op verzoekers verklaring op het Commissariaat-generaal dat hij elders in Albanië geen problemen zou ondervinden omwille van de beweerde bloedwraakkwestie (zie het verhoorverslag van 3 november 2014, p. 7, 8).

De Raad is van oordeel dat verzoekers gebrek aan kennis omtrent de bloedwraak mogelijk irrelevant wordt indien verzoeker aantoont dat hij -als zoon van de dochter van L.P.- wél degelijk gevisieerd wordt in een bloedwraak die leidde tot de erkenning van de vluchtelingenstatus van zijn oom A.P. in Ierland, waaruit kan worden afgeleid dat de familie P. voor deze problemen niet op de bescherming van de Albanese autoriteiten kon rekenen.

Dat verzoekers grootvader hem vertelde dat er een bestand "besa" bestond -dat recent werd opgeheven- en dat de geviseerde familie aldus onder het bestand veilig was bij de grootvader, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan eveneens verzoekers beperkte kennis omtrent de vete verklaren.

Het is niet ondenkbaar dat, indien de grootvader inderdaad een "besa" had onderhandeld, hij verzoeker weinig informatie verschafte over de details van vendetta en dat het stilzwijgen kaderde in de bescherming die hij zijn dochter en haar zonen wou bieden.

Waar de commissaris-generaal aanvoert dat verzoeker tijdens zijn verhoor verklaarde dat hij elders in Albanië geen problemen zou ondervinden omwille van de beweerde bloedwraak (zie het verhoorverslag, p. 7-8), voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat zijn grootvader hem duidelijk heeft gewaarschuwd dat hij nergens in Albanië veilig was, dat hij bij een terugkeer naar Albanië als een kluizenaar zou moeten leven die niet zal kunnen gaan werken uit vrees voor een aanslag op zijn leven en dat Albanië een relatief klein land is en de Albanese autoriteiten niet in staat zijn om hun eigen burgers die verwickeld zijn in een vendetta te beschermen.

Indien inderdaad zou blijken dat, op basis van de bloedwraak met de familie X.Z.M., de vluchtelingenstatus van verzoekers oom A.P. werd erkend in Ierland, omdat de geviseerde familieleden zich niet elders in Albanië konden vestigen om aan deze problemen te ontkomen, kan worden aangenomen dat er voor verzoeker evenmin een intern vluchtalternatief zou bestaan.

2.2.4. Gelet op de informatie aangaande mogelijk geviseerde familieleden in een bloedwraak die bij de nota van de commissaris-generaal werd gevoegd, gebaseerd op één bron van 2008 en waaruit niet ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker -als zoon van de dochter van L.P.- niet betrokken zou kunnen zijn in de bloedwraak die zijn familie treft, gelet op de informatie van mei 2008 en juni 2014 die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt waarin gesteld wordt dat de klassieke regels van de Kanun intussen veranderd zijn en dat het dragen van een andere naam niet *de facto* leidt tot het niet betrokken worden in de bloedwraak, gelet op de kopie van de aangetekende brief van "*Department of Justice, Equality and Law Reform*" die er *prima facie* op wijst dat van verzoekers oom A.P. in Ierland de vluchtelingenstatus werd erkend en gelet op de kopie van een certificaat van 7 juli 2003, afgeleverd door "*The Peace Missionaries Union of Albania*", die vermeldt dat de P.-clan in bloedwraak zijn met de familie van X.Z.M., behoeft de Raad meer informatie over welke familieleden gevisieerd worden in een bloedwraak en over (de omstandigheden van) de mogelijke toekenning van de vluchtelingenstatus aan verzoekers oom A.P. in Ierland.

Derhalve oordeelt de Raad dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 november 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE